

rens Udtalelse om det andet Punkt i Dagsordenen, da kunde den være rigtig, dersom den Forudsætning, hvorfra han gik ud, var rigtig, nemlig, at vi havde sagt, at det var, som det ærede Medlem for Thy (Bagger) udtalte, absolut umuligt, at et saadant Forslag kunde gives for et enkelt Aar udenfor Finantsloven. Dette have vi slet ikke sagt, men jeg foreslaar, at vi ved den anden Paastand i Dagsordenen forvare os imod, at det skal anerkjendes, saaledes som det er fremstillet i det andet Thing, at en saadan Post ikke bør optages paa Finantsloven, og at den er utilskedelig og umulig der. Jeg tror altsaa ikke, man kan billige den Forklaring af Dagsordenen, som den meget ærede Minister fremsatte, hvori han vilde stille sig selv eller Regjeringens Medlemmer i det Hele fri for Anklage med Hensyn til hele dette Spørgsmaal, idet de tro, at de efter Behag kunne være den handlende, veiledende og vildledende Regjering og efter Behag være alt Andet, lige som den ikke var til. Jeg haaber, at man ikke nogensinde skal komme ind paa at erkjende Regjeringen berettiget til at indtage en saadan Stilling, og Betragtningen over det andet Punkt er som sagt en Misforstaaelse, thi vi have ikke udtalt, at det er absolut umuligt at give et saadant Tillæg paa en særlig Lov, men vi have forvaret os imod den Paastand, at det ikke kan eller bør gives paa Finantsloven. Det er mit Forslag, saaledes som det ligger for.

Octavius Hansen: Jeg har tidligere haft Leilighed til at udtale som min Opfattelse, at de Lønningsforhold, hvorom her er Tale, lige saa vel kunne optages paa Finantsloven som fremkomme i en særlig Lov, og jeg tror heller ikke, at dette Thing har nogen Tvivl om, at man efter et Skjøn om, hvad der ved enhver Leilighed er passende, kan vælge den ene eller den anden Form. At navnlig det ærede Flertal erkjender, at disse Lønningsforhold meget vel kunde komme frem i Form af en særlig Lov, tror jeg at have et Vidnesbyrd om i den Lov, der forleden blev indbragt her af en af Leberne for Flertallet, nemlig om Invalidforsørgelser. Det var en Lov, der havde aldeles samme Slags Indhold som den foreliggende; den angik en Forskielse af visse Understøttelser, som kun skulde gjælde for et enkelt Aar, og den kom frem i Form af et særligt Lovforslag aldeles paa samme Maade som det her foreliggende. Paa den anden Side kan jeg ikke erkjende, at en Bevilling, der kun gjælder for et enkelt Aar, og som ikke er knyttet til visse almindelige Principer, der ere foreslaaede i en Lov — det kan overhovedet være et Spørgsmaal, om der er noget Princip i disse Lønningsforhold — ikke skulde kunne optages paa Finantsloven, uden at man derved gjorde et Brud paa det rette konstitutionelle Princip. Jeg er endog for mit Vedkommende tilbøielig til at tro, at den rette Plads

for en saadan Bevilling er paa Finantsloven; men netop fordi jeg anerkjender, at den kan komme frem paa den ene og paa den anden Maade, kan det, naar der i det andet Thing reises en Tvivl om, hvorvidt det er rigtigst at sætte den paa Finantsloven, saaledes som vi have gjort, eller at gjøre den til Gjenstand for en særlig Lov, ikke falde mig ind at gjøre dette Spørgsmaal til et saadant Stridsspørgsmaal, at vi for at hævde Principet skulde udsætte en stor Klasse af Medborgere, der ikke alene have et billigt Krav, men ogsaa al grundet Forventning om at faae denne tarvelige Understøttelse, for ikke at faae den, og skyde dette Hensyn til Side for at holde paa et Princip, som i Virkeligheden ikke foreligger. Et enkelt Medlem, nemlig det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), udtalte ganske vist, da denne Sag var for under Finantslovens 3die Behandling i Aar, at Grunden, hvorfor han navnlig glædede sig over, at Sagen var fremkommen, var den, at der heri laa en Anerkjendelse af, at det er igjennem Finantslovens Overherredømme, at Demokratiet skal hævde sin Stilling. Der er til forskjellige Tider fremkommet mange Beskyldninger imod Flertallet og det Parti, der slutter sig til det, og en af disse mange Beskyldninger er den, at Flertallet vil hævde Principet om Finantslovens Herredømme over alle andre Love, hvilket ikke har nogen Gjennem i Grundloven. Det er ofte blevet benegtet, endog fra Flertallets Side, at det vilde opstille en saadan Sætning; men den er utvivlsomt opstillet af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds angaaende denne Sag ved Finantslovens 3die Behandling. Han siger utrykkelig, at dette blandt Andet er en Veie til at lade Finantsloven faae det Overherredømme, som han tror, den bør have. Naar Saadant udtales her af et indflydelsesrigt Medlem af Flertallet, kan det da undre Nogen, at man i det andet Thing har troet, at der her var Tale om et foreliggende Princip, og at man derfor har troet at maatte forvare sig derimod? Jeg tror ikke, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der her nærmest maa betragtes som Ordfører, hylder det Princip om Finantslovens Overherredømme over andre Love, som det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds vil gjøre gjældende. Det er ogsaa efter min Formening et aldeles falsk Princip, der ikke har Spor af Gjennem i Grundloven; men, naar det udtales her, og naar disse Ytringer komme til Landstingets Rundskaab, er der da ikke Anledning for dette til at forvare sig imod, at noget Saadant endog faar Skin af at være vedtaget igjennem en Lov, som det lader passere? Enkelte hylde altsaa Principet om Finantslovens Overherredømme over andre Love; men samtidig dermed forarger man sig over, at Landstinget drifter sig til at gjøre Forandringer i Finantsloven, og vil ikke en Gang